

ADVIES Nr. 1.417

Zitting van woensdag 23 oktober 2002

Ontwerp van wet betreffende de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen en ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van betreffende de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen

x x x

1.980-1.

ADVIES Nr. 1.417

Onderwerp : Ontwerp van wet betreffende de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen en ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van betreffende de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen

Mevrouw L. ONKELINX, minister van Werkgelegenheid en de heer F. VANDENBROUCKE, minister van Sociale Zaken en Pensioenen hebben bij brief van 30 september het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van wet betreffende de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen en ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van betreffende de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen.

In hun brief vroegen de ministers bovendien om bijzondere aandacht te besteden aan een aantal vraagstukken die verband houden met de operatie van harmonisering en vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen en daaromtrent voorstellen uit te werken.

Bij brief van 14 oktober 2002 heeft mevrouw L. ONKELINX, minister van Werkgelegenheid voorts ter informatie een schrijven overgemaakt aan de heer L. VANSTEENKISTE, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de groep van tien, aangaande de timing voor advies met betrekking tot de aanwending van de ten gevolge van de vereenvoudigingsvoorstellen beschikbare marge van 71 miljoen euro voor doelgroepen.

De bespreking van deze adviesaanvraag werd toevertrouwd aan de commissie Sociale Zekerheid.

De commissie heeft daarbij kunnen rekenen op de deskundige hulp van vertegenwoordigers van de kabinetten van de Eerste Minister, de minister van Werkgelegenheid en de minister van Sociale Zaken en van de administratie van de RSZ.

Op verslag van deze Commissie heeft de Raad op 23 oktober 2002 navolgend advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. RETROACTA EN SITUERING VAN DE ADVIESAANVRAAG

A. Regeringsmededeling over de vereenvoudiging van de banenplannen

Bij brief van 14 december 2001 heeft mevrouw L. ONKELINX, Minister van Werkgelegenheid, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een regeringsmededeling die handelt over de vereenvoudiging van de banenplannen.

Deze regeringsmededeling ging uit van de vaststelling dat sinds de jaren '80 een arsenaal van maatregelen werd ontwikkeld, dat door gebruik te maken van de techniek van de vermindering van de patronale bijdragen aan de sociale zekerheid de tewerkstellingspolitiek moest ondersteunen.

Deze maatregelen kunnen in drie grote groepen worden ondergebracht :

- algemene maatregelen die de loonkost verminderen voor werknemers die reeds in dienst zijn;

Advies nr. 1.417.

- maatregelen die de aanwerving beogen te bevorderen van personen uit duidelijk omschreven doelgroepen;
- maatregelen die een arbeidsherverdeling en een arbeidsduurvermindering beogen te ondersteunen.

De opstapeling van deze maatregelen heeft geleid tot een enorme complexiteit wat schadelijk is voor hun doeltreffendheid ervan.

Om de vereenvoudiging van de stelsels van bijdragevermindering te realiseren stelde de regering voor om één basisregeling uit te werken die voor iedere werknemer geldt, maar die in functie van de bestaande doelgroepen- en arbeidsherverdelende maatregelen voor sommige werknemers kan worden versterkt.

Voor de basisregeling werden aan de sociale partners twee mogelijkheden ter advies voorgelegd :

- ofwel uitgaan van de huidige structurele lastenverlaging waarbij eerst de gewone sociale zekerheidsbijdrage zonder lastenverlaging wordt berekend en daarna de omvang van de bijdragevermindering;
- ofwel de huidige structurele lastenverlaging omzetten in een franchise waarbij de eerste loonschijf vrijgesteld wordt van bijdragen.

Ook bij de versterking van de basisregeling in functie van de bestaande doelgroepenmaatregelen en arbeidsherverdelende maatregelen werden twee opties aan de sociale partners voorgelegd :

- ofwel kan de versterking bestaan in de vermenigvuldiging met een bepaalde factor van de basisverlaging;
- ofwel kan bovenop het basisbedrag een bijkomend vast bedrag aan bijdragevermindering (of franchise) worden toegekend.

De hele vereenvoudigingsoperatie diende budgettair neutraal te zijn ten opzichte van de beslissing van de begrotingsopmaak 2002.

B. Herenakkoord van 18 februari 2002

Met betrekking tot deze regeringsmededeling hebben de sociale partners een gemeenschappelijk standpunt ingenomen.

De sociale partners steunen de regering ten volle in haar intentie de bijdrageverminderingen drastisch te vereenvoudigen.

Zij hebben uitgebreid de denkpistes van de regering besproken en zijn tot de vaststelling gekomen dat de vereenvoudiging van de bijdrageverminderingen het meest effectief kan gebeuren op basis van volgende principes:

- behoud van de huidige formule van structurele vermindering als basis,
- aangevuld met een beperkt aantal (3 à 4) clusters van forfaitaire, aanvullende kortingen, waarbij één cluster bijzondere aandacht aan KMO's besteedt,
- zonder dat een bepaald maximum aan korting kan worden overschreden.

Als gevolg van besprekingen tussen de regering en de sociale partners heeft de regering er zich toe verbonden bij te dragen in de uitvoering van dit akkoord, in al zijn objectieven.

Op vraag van de regering waren de sociale partners bereid om samen haar alternatief voorstel te onderzoeken op voorwaarde evenwel dat dit voorstel voor alle betrokken partijen aanvaardbaar zou zijn en dat de evenwichten en de verschillende bestanddelen van het akkoord van de sociale partners geëerbiedigd worden.

C. Alternatief voorstel van de regering en standpunt van de sociale partners

De regering heeft in juni 2002 aan de sociale partners een alternatief voorstel voorgelegd dat gebaseerd was op een systeem van franchise.

De sociale partners hebben een vergelijking gemaakt tussen de basisopties van het Herenakkoord en deze van het regeringsvoorstel en op basis van deze vergelijking het alternatief regeringsvoorstel geëvalueerd.

Zij waren van oordeel dat het nieuwe regeringsvoorstel niet van aard was om de beginselen in het Herenakkoord te herzien.

In het licht van de denkpistes vervat in het regeringsvoorstel hebben zij een aantal verfijningen aangebracht aan hun voorstel met betrekking tot de vereenvoudiging van de banenplannen in uitwerking van het Herenakkoord.

In augustus 2002 is de regering er met de sociale partners over eens geraakt om de vereenvoudigingsoperatie te steunen op de basisprincipes zoals door de sociale partners voorgesteld.

II. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN ONDERHAVIGE ADVIESAANVRAAG

Mevrouw L. ONKELINX, minister van Werkgelegenheid en de heer F. VANDENBROUCKE, minister van Sociale Zaken en Pensioenen hebben bij brief van 30 september het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van wet betreffende de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen en ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van betreffende de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen.

In hun brief vroegen de ministers bovendien om bijzondere aandacht te besteden aan een aantal vraagstukken die verband houden met de operatie van harmonisering en vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen en daaromtrent voorstellen uit te werken.

Bij brief van 14 oktober 2002 heeft mevrouw L. ONKELINX, minister van Werkgelegenheid voorts ter informatie een schrijven overgemaakt aan de heer L. VANSTEENKISTE, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de groep van tien, aangaande de timing voor advies met betrekking tot de aanwending van de ten gevolge van de vereenvoudigingsvoorstellen beschikbare marge van 71 miljoen euro voor doelgroepen.

A. Inhoud van het ter advies voorgelegd wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit

De Raad stelt vast dat de krachtlijnen van de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen zoals vervat in het ter advies voorgelegd wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit en toegelicht door de kabinetsvertegenwoordigers als volgt kunnen worden samengevat:

1. Algemene regels

- Als algemene lastenverlaging wordt de structurele vermindering behouden. Bovenop komen de forfaitaire kortingen voor doelgroepmaatregelen;
- De verminderingen van de sociale zekerheidsbijdragen worden berekend per 'tewerkstelling' van een werknemer;
- De structurele vermindering is cumuleerbaar met één enkele doelgroepvermindering;
- Het verminderingsbedrag is beperkt tot de patronale basisbijdragen (32,35%);
- Zowel de structurele vermindering als de doelgroepvermindering is een forfaitaire vermindering waarbij het bedrag wordt aangepast in functie van de prestatiebreuk (μ) en de multiplicatiefactor (β) bij onvolledige kwartaalprestaties;
- Er is geen recht op vermindering indien de prestatiebreuk kleiner is dan 0,33.

2. Structurele vermindering

- De structurele vermindering heeft betrekking op drie categorieën van tewerkstellingen van werknemers:
 - * Categorie 1: de tewerkstelling in de hoedanigheid van werknemer onderworpen aan alle stelsels van de sociale zekerheid van werknemers en die niet in een andere categorie wordt bedoeld (restcategorie met inbegrip van de tewerkstelling door werkgevers behorende tot het paritair comité voor de diensten voor gezins- en bejaardenhulp);
 - * Categorie 2: de tewerkstelling in de hoedanigheid van werknemer bij een werkgever van de non-profit sector (Sociale Maribel) met uitzondering van de werknemers die tewerkgesteld worden door werkgevers behorende tot het paritair comité voor de diensten voor gezins- en bejaardenhulp en door de werkgevers van de beschutte werkplaatsen behorende tot het paritair comité voor de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen;

- * Categorie 3: de tewerkstelling in de hoedanigheid van werknemer bij een werkgever behorende tot het paritair comité voor de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen.

- De structurele vermindering bestaat uit een forfaitair bedrag per kwartaal dat verschilt naargelang van de categorie waartoe de tewerkstelling behoort en dat voor de lage lonen aangevuld wordt met een complement dat groter wordt bij een dalend loon.

- Het bedrag van de structurele vermindering wordt voor arbeiders en bedienden gelijkgeschakeld op het niveau van het bedrag dat aan arbeiders sinds 2000 wordt toegekend. Bovendien wordt ook het grensbedrag dat in aanmerking komt voor de berekening van de basisvermindering gelijkgeschakeld.

- De Regering schaft de bijkomende begrenzing voor de maximale bijdragevermindering voor de allerlaagste lonen tot 736.39 euro af en vervangt dit door een algemene regel waarbij de totale bijdragevermindering (inclusief dus mogelijke doelgroepverminderingen) – los van de loonhoogte - nooit meer kan bedragen dan de te betalen sociale bijdragen (kostprijs 129 miljoen BEF).

3. Doelgroepverminderingen

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen vijf doelgroepen namelijk oudere werknemers, langdurig werkzoekenden, eerste aanwervingen, jonge werknemers en collectieve arbeidsduurvermindering en vierdagenweek.

De doelgroepvermindering bestaat uit een forfaitair bedrag van 1000 euro of 400 euro gedurende een aantal kwartalen, afhankelijk van de doelgroep en van de periode waarvoor de werknemer in aanmerking komt.

a. Oudere werknemers

Een forfait van 400 euro wordt toegekend voor werknemers van ten minste 58 jaar oud en behorend tot categorie 1.

b. Langdurig werkzoekenden

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen werknemers jonger dan 45 jaar en werknemers van minstens 45 jaar. Bovendien is de vermindering afhankelijk van de werkloosheidsduur.

1) Werknemer jonger dan 45 jaar

a) één jaar werkzoekend

Een forfaitaire vermindering van 1000 euro wordt toegekend tijdens het kwartaal van indienstneming en de daaropvolgende vier kwartalen gevolgd door een forfaitaire vermindering van 400 euro gedurende maximaal de volgende vier kwartalen (de verminderingsperiode wordt beperkt tot duur van de periode van werkzoekend zijn).

b) twee jaar werkzoekend

Een forfaitaire vermindering van 1000 euro wordt toegekend tijdens het kwartaal van indienstneming en de daaropvolgende acht kwartalen gevolgd door een forfaitaire vermindering van 400 euro gedurende maximaal de volgende twaalf kwartalen (de verminderingsperiode wordt beperkt tot de duur van de periode van werkzoekend zijn).

2) Werknemer minstens 45 jaar

a) een half jaar werkzoekend

Een forfaitaire vermindering van 1000 euro wordt toegekend tijdens het kwartaal van indienstneming en de daaropvolgende vier kwartalen gevolgd door een forfaitaire vermindering van 400 euro gedurende de volgende zestien kwartalen.

b) één jaar werkzoekend

Een forfaitaire vermindering van 1000 euro wordt toegekend tijdens het kwartaal van indienstneming en de daaropvolgende twintig kwartalen.

- Onder bepaalde voorwaarden hebben de langdurig werkzoekende ook recht op een werkuitkering.
- In het kader van de sociale inschakelingseconomie wordt een forfaitaire vermindering van 1000 euro toegekend gedurende de kwartalen tijdens dewelke de werknemer een uitkering geniet:

1° voor de werknemer jonger dan 45 jaar en minstens één jaar uitkeringsgerechtigd werkloos of leefloontrekker bedraagt de duur van de uitkering maximaal 5 jaar en wordt beperkt tot het dubbele van de werkloosheidsperiode of viermaal de periode als leefloontrekker. Na 5 jaar volgt een evaluatie waarna eventueel een nieuwe periode van 5 jaar begint;

2° voor de werknemer van minstens 45 jaar en een half jaar uitkeringsgerechtigd werkloos of leefloontrekker gedurende een onbeperkte periode.

c. Eerste aanwervingen

1) eerste werknemer

Een forfaitaire vermindering van 1000 euro wordt toegekend gedurende maximum vijf kwartalen gevolgd door een forfaitaire vermindering van 400 euro tijdens maximum acht kwartalen. De kwartalen moeten gelegen zijn in de eerste vijf jaar na aanwerving van de eerste werknemer.

2) tweede werknemer

Een forfaitaire vermindering van 400 euro wordt toegekend gedurende maximum dertien kwartalen, gelegen in de eerste vijf jaar na aanwerving van de tweede werknemer.

3) derde werknemer

Een forfaitaire vermindering van 400 euro wordt toegekend gedurende maximum negen kwartalen, gelegen in de eerste vijf jaar na aanwerving van de derde werknemer.

d. Jonge werknemers

- 1) Tijdens de tewerkstelling van een laaggeschoolde jongere met een startbaanovereenkomst wordt een forfaitaire vermindering van 1000 euro toegekend gedurende de duur van de startbaanovereenkomst.
- 2) Voor de tewerkstelling van een werknemer die tewerkgesteld geweest is als laaggeschoolde jongere met een startbaanovereenkomst wordt een forfaitaire vermindering van 1000 euro toegekend gedurende het kwartaal waarin de startbaanovereenkomst afloopt en de acht daaropvolgende kwartalen.
- 3) Voor de deeltijds leerplichtigen wordt een forfaitaire vermindering van 1000 euro toegekend tijdens de periode van deeltijdse leerplicht.

e. Collectieve arbeidsduurvermindering en vierdagenweek

- 1) Een forfaitaire vermindering van 400 euro wordt toegekend bij het invoeren van een collectieve arbeidsduurvermindering van 38 naar 37 uur gedurende acht kwartalen, van 37 naar 36 uur gedurende twaalf kwartalen en van 36 naar 35 uur en lager gedurende zestien kwartalen.
- 2) Een forfaitaire vermindering van 400 euro wordt toegekend bij het invoeren van de vierdagenweek gedurende vier kwartalen.
- 3) Een forfaitaire vermindering van 1000 euro wordt toegekend bij het gelijktijdig invoeren van een collectieve arbeidsduurvermindering en de vierdagenweek.

B. Aandachtspunten opgenomen In begeleidende brief

In de begeleidende brief hebben de ministers specifiek de aandacht van de sociale partners gevraagd voor volgende punten:

1. Het wegwerken van de budgetoverschrijding ten gevolge van de in het wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit voorgestelde vereenvoudiging van de plusplannen;
2. Het aanpassen van de definitie 'laaggeschoold' om in aanmerking te komen voor de bijdragevermindering in het kader van de startbanen rekening houdend met de werkloosheidspercentages per scholingsgraad;
3. Het in aanmerking nemen van de budgettaire kost op jaarbasis van het in het wetsontwerp opgenomen voorstel inzake de collectieve arbeidsduurvermindering in de beschikbare budgettaire marge (van 71 miljoen euro);
4. Het al dan niet behouden van de koppeling van de bijdragevermindering in het kader van de collectieve arbeidsduurvermindering aan de voorwaarde dat de werkgever de wijziging in het arbeidsreglement opgemaakt ter uitvoering van de arbeidsduurvermindering op de juiste manier heeft aangegeven bij de sociale inspectiediensten;
5. Het wegwerken van de soms ongewilde neveneffecten van de regel die inhoudt dat onvolledige prestaties van minder dan 33 % per kwartaal geen recht geven op een bijdragevermindering;
6. Het aangeven van een timing om :
 - meer eenvormigheid te brengen in de categorieën van werkzoekenden en inactieven die thans verschillend zijn van doelgroep- tot doelgroepmaatregel;
 - een voorstel uit te werken hoe, onder welke voorwaarden en volgens welk tijdsschema uitzendkrachten meegeteld kunnen worden in het aantal jongeren dat voor de startbaanverplichting in aanmerking komt;

- concrete voorstellen te doen opdat de uitbetaling van de geactiveerde uitkering (werkloosheidsuitkering of leefloon) aan de werkgever zelf zou kunnen gebeuren.

In hun brief hebben de ministers ook meegedeeld dat de totale kost van het vereenvoudigingsvoorstel voor 2004 3,370 miljard euro bedraagt. Het beschikbare budget (d.w.z. op basis van ongewijzigd beleid en rekening houdend met volume-effecten en effectief gerealiseerde enveloppen) voor 2004 bedraagt 3,334 miljard euro.

Voorts hebben zij erop gewezen dat de vereenvoudigingsvoorstellen en volume-effecten voor een bijkomende kost in de structurele lastenverlaging van 72,72 miljoen euro zorgen, maar dat de regering beslist heeft dat daarvoor in de nodige middelen zal worden voorzien.

Tenslotte hebben de ministers er de aandacht op gevestigd dat binnen de totale doelgroepeveloppe in het vereenvoudigingsvoorstel 36,90 miljoen euro ongebruikt blijft ten opzichte van de bestaande doelgroepmaatregelen en wanneer de overschrijding met 34 miljoen euro voor de plusplannen wordt weggewerkt dan er een beschikbare ruimte van 71 miljoen euro ter versterking van het werkgelegenheidsbeleid voor doelgroepen overblijft.

C. Inhoud van de brief van de minister van Werkgelegenheid aan de Voorzitter van de groep van tien

In haar brief deelt de minister mee dat voor de verdere uitwerking van de vereenvoudigingsvoorstellen volgende timing voorzien werd : advies van de Nationale Arbeidsraad tegen 21 oktober, terug voorlegging aan de ministerraad tegen 23 oktober, daarna voorlegging voor hoogdringend advies aan de Raad van State en indiening van het wetsontwerp bij de Kamer in de loop van de maand november. Het ontwerp van koninklijk besluit kan pas na goedkeuring van de wet door het Parlement worden afgewerkt.

Mbt tot de aanwending van de beschikbare marge van 71 miljoen euro voor doelgroepen merkt zij op dat het wetsontwerp slechts de hoofdlijnen van de doelgroepverminderingen vastlegt met een grote delegatie aan de Koning om de praktische uitwerking ervan te realiseren en dat derhalve de kans dat de wet dient aangepast tengevolge van het advies van de Nationale Arbeidsraad uiterst gering is.

Indien dit wel geval zou zijn , zijn er volgens haar twee mogelijkheden (naargelang het advies van de Nationale Arbeidsraad al dan niet dateert vóór de stemming van het wetsontwerp in de Commissie Sociale Zaken van de Kamer), nl. ofwel bij amendement bij het in de Kamer nog hangende wetsontwerp, ofwel bij wetswijziging eventueel via opname in een programmawet.

Concreet betekent dit volgens de minister dat het advies van de sociale partners aangaande de aanwending van de 71 miljoen euro dient afgerond tegen het ogenblik dat het wetsontwerp gestemd is Kamer en Senaat (uiterlijk eind december 2002).

III. STANDPUNT VAN DE RAAD

A. Algemene beschouwingen met betrekking tot het ter advies voorgelegd wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit

De Raad wenst er in de eerste plaats op te wijzen dat hij positief staat t.a.v. de inspanningen van de regering om het uitgebreid arsenaal van maatregelen die werden ontwikkeld en die gebruik makend van de techniek van vermindering van de patronale sociale zekerheidsbijdragen beogen de werkgelegenheid te bevorderen, drastisch te vereenvoudigen.

Hij wenst de regering en de betrokken administraties dan ook te feliciteren met de snelheid waarop zij het wetsontwerp en het ontwerp van koninklijk besluit dienaangaande hebben uitgewerkt.

Hij is bovendien bijzonder verheugd vast te stellen dat het ter advies voorgelegd wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit uitgaan van de basisopties die de sociale partners in hun voorstel met betrekking tot de vereenvoudiging en de harmonisering van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen hebben gehanteerd.

Hij herinnert eraan dat de sociale partners gepleit hebben voor het behoud van de structurele bijdragevermindering i.p.v. het invoeren van een franchiseregeling omdat het een systeem is waarmee de werkgevers reeds vertrouwd zijn en ook geen verschuivingen binnen de sectoren en ondernemingen tot gevolg heeft.

Voorts waren zij voorstander van om bovenop de structurele vermindering voor een beperkt aantal doelgroepen (jongeren, startende werkgevers, langdurig inactieven), waaronder één ervan bijzondere aandacht besteedt aan de KMO's, bijkomende forfaits toe te kennen die in functie van de noden tussen en binnen de doelgroepen differentiëren qua hoogte van bedrag en qua toekenningsduur.

Zij hebben er in dit verband op gewezen dat het toekennen van forfaits transparanter is dan het werken met een franchise of met procentuele verminderingen omdat forfaits niet evolueren met het loon en het bijgevolg duidelijk is op welke vermindering de werkgever recht heeft.

Zij hebben er ook voor gepleit om geen budgettaire verschuivingen teweeg te brengen tussen de enveloppe bestemd voor de structurele lastenverlaging en de enveloppes voor de doelgroepmaatregelen.

De Raad constateert dat de teksten van de regering tegemoet komen aan de basisopties die de sociale partners hebben voorgesteld (behoud van de structurele vermindering met bovenop forfaitaire kortingen voor de doelgroepen), onder voorbehoud van de punten opgenomen in punten B en C zoals onder meer met betrekking tot de collectieve arbeidsduurvermindering.

B. Specifieke beschouwingen met betrekking tot het ter advies voorgelegd wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit

De Raad heeft met betrekking tot de teksten van het ter advies voorgelegd wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit en onder voorbehoud van de standpunten die hij heeft ingenomen in punt III van onderhavig advies navolgende beschouwingen geformuleerd :

1. Met betrekking tot de structurele lastenverlaging

De Raad stelt met tevredenheid vast dat in het wetsontwerp en in het ontwerp van koninklijk besluit een gelijkschakeling werd doorgevoerd tussen de arbeiders en bedienden zowel met betrekking tot het bedrag van de lastenverlaging als met betrekking tot het grensbedrag dat in aanmerking komt voor de berekening van het basisbedrag voor de vermindering. Dit is o.m. vanuit vereenvoudigingsoogpunt positief.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen, wijzen er evenwel op dat het bedrag van de basisvermindering in het wetsontwerp en het ontwerp van koninklijk besluit vanaf 2004 is vastgelegd op het niveau dat voor de arbeiders sinds 2000 van toepassing is, zonder enig perspectief van verdere verhoging van dit bedrag. Zij menen dat dit ingaat tegen het door de regering voorziene tijdspad tot 2004 voor verdere lastenverlaging dat ook in het voorstel van de sociale partners werd weerhouden. Zij stellen ook vast dat in teksten van de regering een verdere daling van de algemene bijdragevoet met 0,1%-punt (faciaal tarief) zoals voorzien in het Herenakkoord ontbreekt. Zij dringen er bij de regering op aan dienaangaande zo spoedig mogelijk de nodige initiatieven te nemen.

De leden die de middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, stellen vast dat de indexering van de bedragen alleen voorzien is voor de beschutte werkplaatsen. In de eerste plaats wijzen zij erop dat de drempels (grensbedragen) moeten aangepast worden aan de inflatie wil men vermijden dat het accent op het behoud van de tewerkstelling bij de lage lonen (laaggeschoolden) op termijn zal verdwijnen.

Daarnaast vragen zij ook dat de forfaitaire bedragen aangepast worden. Immers daar waar heden gewerkt wordt met procentuele bedragen (100-75-...%) worden de gevolgen van de inflatie natuurlijk ook meegerekend bij de vermindering van de loonlast wat niet meer het geval zal zijn vanaf het moment dat er geen indexaties worden doorgevoerd.

De Raad, met uitzondering van de leden die de middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, kan hiermee niet akkoord gaan met de indexering van de bedragen van de privé-sector. Hij verwijst hierbij naar het Herenakkoord en naar de gemaakte afspraken onder de sociale partners om het lageloon-aspect in de structurele vermindering niet te wijzigen.

2. Met betrekking tot de doelgroepenregeling

a. Oudere werknemers

De Raad kan akkoord gaan om de regeling inzake oudere werknemers in te passen in de vereenvoudigingsoperatie.

Hij wijst erop dat dit in overeenstemming is met het voorstel van de sociale partners.

De Raad stelt bovendien vast dat het wetsontwerp de mogelijkheid biedt om bij koninklijk besluit de leeftijd van 58 jaar te verlagen.

b. Langdurig werkzoekenden

De Raad stelt vast dat voor de langdurig werkzoekenden de bijdragevermindering gedurende een langere termijn wordt toegekend dan de termijn opgenomen in het voorstel van de sociale partners.

Voorts stelt de Raad vast dat voor sommige langdurige werkzoekenden de maximale toekenningsduur van de bijdragevermindering beperkt wordt tot de duur van de periode van werkzoekend zijn.

Hij is van oordeel dat een dergelijke geïndividualiseerde beperking van de toekenningsduur weinig transparant is en tot ingewikkelde situaties zal aanleiding geven en dat dit in het kader van vereenvoudiging niet wenselijk is.

Hij vraagt dan ook om voor de toekenningsduur met vaste periodes te werken zoals in het voorstel van de sociale partners.

Bovendien stelt de Raad vast dat de periode van werkzoekend zijn om in aanmerking te komen voor de bijdragevermindering op een verschillende wijze wordt vastgelegd naargelang het gaat om de maatregelen inzake langdurig werkzoekenden, activering of doorstromingsprogramma's. Bijvoorbeeld voor langdurig werkzoekende : 624 dagen in de laatste 36 maanden, voor activering : 3 jaar werkloos in de laatste vier en een half jaar, voor doorstroming : 24 maanden ononderbroken werkloos.

In het kader van de vereenvoudiging stelt de Raad voor om in het wetsontwerp te voorzien dat hierin bij koninklijk besluit een harmonisering kan worden aangebracht. Hij vraagt om geconsulteerd te worden over de teksten tot harmonisering die de regering in uitvoering hiervan zal uitwerken.

Bovendien stelt de Raad vast dat binnen deze doelgroep het luik van de sociale inschakelingseconomie is geïntegreerd en neemt zich eveneens voor dit nader te onderzoeken, onder meer in het licht van een mogelijke verdere harmonisering zoals aangestipt onder punt III, C, 1, f, van dit advies.

Tenslotte stelt de Raad vast dat ook de werkuitkering (active-ring) in de ontwerpen is opgenomen en verwijst verder naar punt III, C, 1, f van het advies.

c. Eerste aanwervingen

De Raad verwijst hiervoor naar het standpunt dat hij heeft geformuleerd in punt III, C. van onderhavig advies.

d. Jonge werknemers

De Raad stelt vast dat volgens de regeling opgenomen in het wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit voor de tewerkstelling van een laaggeschoolde jongere gedurende een periode van drie jaar de toekenning van een forfaitaire vermindering van 1000 euro mogelijk is (één jaar gedurende de startbaanovereenkomst en twee jaar bij aanwerving na de startbaanovereenkomst).

Hij wijst erop dat in het huidig systeem er gedurende de startbaanovereenkomst een premie wordt toegekend en daarna bij aanwerving een bijdragevermindering van 75 % het eerste jaar en van 50 % het tweede jaar en dat er derhalve een zekere degressiviteit was in het bedrag naargelang de toekenningsduur.

De Raad acht het niet opportuun om in de nieuwe regeling gedurende drie jaar eenzelfde hoog bedrag van 1000 euro toe te kennen en daarna niets meer. Hij pleit er daarom voor om in het derde jaar het bedrag af te bouwen en ipv 1000 euro 400 euro toe te kennen.

Dit verhoogt de marge van 71 miljoen euro voor 2004 in lichte mate.

De Raad stelt vast dat de teksten van het ter advies voorgelegd wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit geen duidelijkheid brengen omtrent welke van de thans divers bestaande statuten zoals het alternerend leren, de industriële leerovereenkomst, de middenstandsopleiding en andere statuten van inschakeling van kansarme jongeren in de tewerkstelling onder de regeling van de jongeren vallen.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen, stellen vast dat de regeringsdelegatie opwierp dat in bepaalde gevallen zich nog een probleem stelt omtrent een mogelijke stijging van de bijdragen van hoger vermelde categorieën. Bovendien vinden zij dat de vereenvoudiging ook niet neutraal is in de zin dat de ontwerpen voor bepaalde jongeren in een onderwerping aan de sociale zekerheid met creatie van rechten (en bijkomende kosten voor het stelsel) of het wegvallen van rechten voorzien.

De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, wijzen erop dat het hier gaat om een complexe materie maar wensen in elk geval dat dit in het wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit geregeld wordt.

De Raad heeft akte genomen van de mededeling van de kabinetsvertegenwoordigers dat zij hieromtrent zo vlug mogelijk nieuwe teksten ter advies zullen voorleggen.

Hij verbindt er zich dan ook toe om op basis van deze nieuwe teksten deze kwestie verder te bestuderen en zo spoedig mogelijk hierover een advies uit te brengen.

e. Collectieve arbeidsduurvermindering en vierdagenweek

De Raad stelt vast dat in het wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit de collectieve arbeidsduurvermindering en de vierdagenweek in de vereenvoudigingsoperatie werd opgenomen, terwijl in het voorstel van de sociale partners er geen rekening gehouden werd met arbeidsherverdelende maatregelen.

Hij wijst erop dat in de huidige regeling inzake collectieve arbeidsduurvermindering er een hoge éénmalige aanpassingspremie wordt toegekend en vervolgens een lage structurele premie gedurende tien jaar waarvan het bedrag varieert naargelang de wekelijkse arbeidsduur herleid wordt tot 37, 36 of 35 uren per week. In de door de regering voorgestelde regeling wordt er één premie toegekend gedurende een kortere termijn.

Bovendien stelt hij vast dat de regeling opgenomen in het wetsontwerp en ontwerp van koninklijk besluit een sterkere promotie inhoudt van de vierdagenweek o.a. ook door het toekennen van het bedrag van 1000 euro gedurende vier kwartalen bij het gelijktijdig invoeren van een arbeidsduurvermindering en van de vierdagenweek.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen, gaan niet akkoord met stimuli voor arbeidsduurvermindering noch met de opnamen ervan in onderhavige ontwerpen. Ze verwijzen naar de afspraak onder sociale partners om de RSZ-kortingen voor collectieve arbeidsduurvermindering en voor de invoering van de vierdagenweek buiten de vereenvoudigingsoefening te houden. Ze wijzen erop dat deze maatregelen door de opname in het ontwerp een sterke wijziging ondergaan en een gevoelige meerkost inhouden. Deze leden beklemtonen dat de te besteden marge van 71 miljoen euro bij behoud van de huidige regeling een stuk groter ging uitvallen en betreuren dat het ontwerp aldus op deze marge een voorafname doet. Hierbij kan verwezen worden naar volgende schema's :

Verhoging korting (in euro) arbeidsduurvermindering in 2004

<u>Voorbeeld</u> invoering 37 uur-week tijdens 1e kwartaal 2004 (datum inwerkingtreding nieuw systeem)	Huidig systeem	Ontwerp
Korting 1e kwartaal	/	/
Korting 2e kwartaal	800	400
Korting 3e kwartaal	/	400
Korting 4e kwartaal	/	400
Totaal 2004	800	1200

Verhoging korting (in euro) vierdagenweek in 2004

<u>Voorbeeld</u> invoering 37 uur-week tijdens 1e kwartaal 2004 (datum inwerkingtreding nieuw systeem)	Huidig systeem	Ontwerp
Korting 1e kwartaal	/	/
Korting 2e kwartaal	400	400 (1000) *
Korting 3e kwartaal	/	400 (1000)
Korting 4e kwartaal	/	400 (1000)
Totaal 2004	400	1200 (3000)

* Tussen haakjes staat de korting voor invoer vierdagenweek in combinatie met arbeidsduurvermindering

Volgens de leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, gaat het hier niet om een globale wijziging van het systeem maar om een wijziging in de toekenningsmodaliteiten.

Zij wijzen erop dat volgens de kabinetsvertegenwoordigers voor de inpassing van de huidige regeling inzake de collectieve arbeidsduurvermindering in de nieuwe regeling als volgt werd tewerk gegaan : het bedrag van de éénmalige aanpassingspremie van het eerste jaar werd opgeteld met de bedragen van de premies toegekend gedurende tien jaar en daarna werd dit bedrag gedeeld door 400 euro. Hierbij kan verwezen worden naar volgend schema :

SCHEMA HERVORMING ARBEIDSDUURVERMINDERING	HUIDIG SYSTEEM	VOORSTEL VOOR 2004 (= omrekening huidig totaalbedrag naar 400€/trimester)
Van 38 naar 37 uur	62,5€/trimester gedurende 10 jr = 2500€ + eenmalige premie van 800€ = samen 3.300€	400 euro/trimester gedurende 2 jr
Van 37 naar 36 uur	100€/trimester gedurende 10 jr = 4000€ + eenmalig 800€ = samen 4.800€	400 euro/trimester gedurende 3 jr
Van 36 naar 35 uur, of van 35 naar 34 uur, of van 34 naar 33 uur, of ...	150€/trimester gedurende 10 jr = 6000€ + eenmalig 800€ = samen 6.800€	400 euro/trimester gedurende 4 jr

Hieruit blijkt dus dat het niet gaat om een verhoging van de enveloppe voor de collectieve arbeidsduurvermindering, maar om de toekenning ervan tijdens een kortere periode.

Zij vestigen er voorts de aandacht op dat in de bestaande regeling de premies voor de collectieve arbeidsduurvermindering kunnen gecumuleerd worden met alle andere verminderingen voor de doelgroepen, terwijl in de nieuwe regeling dit niet meer mogelijk is. Op midden lange termijn betekent dit dus een besparing.

Zij gaan er dan ook mee akkoord om de collectieve arbeidsduurvermindering op te nemen in de vereenvoudigingsoperatie.

De Raad merkt tenslotte op dat voor de vierdagenweek er in een overgangsbepaling is voorzien wordt waarin het oude systeem verder loopt terwijl voor de andere doelgroepmaatregelen de overgangsbepalingen onmiddellijk voorzien in de toepassing van het nieuwe systeem vanaf 2004. Hij vraagt zich af of dit vanuit vereenvoudigingsstandpunt opportuun is.

d. Punctuele inhoudelijke opmerkingen met betrekking tot de teksten inzake de doelgroepregelingen

- 1) De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, merken op dat in de laatste versie van de tekst van het ontwerp van koninklijk besluit overgemaakt door de regeringsvertegenwoordigers in artikel 22 een nieuwe paragraaf 2 wordt toegevoegd die handelt over de vermindering van het aantal kwartalen met het aantal kwartalen waarin de werkgever van de doelgroepvermindering kan genieten ten gevolge van een voorafgaande arbeidsduurvermindering.

Zij zijn van oordeel dat de draagwijdte van deze nieuwe paragraaf niet duidelijk is.

- 2) De Raad vestigt er de aandacht op dat voor sommige doelgroepen de korting reeds in het kwartaal van opstarting wordt toegekend terwijl voor andere doelgroepen dit slechts vanaf het kwartaal na deze periode is.

De Raad pleit voor een geharmoniseerde benadering en stelt voor om voor alle doelgroepmaatregelen te spreken van het lopende kwartaal en een aantal daaropvolgende kwartalen onverminderd de opmerking van de leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen hebben geformuleerd omtrent de collectieve arbeidsvermindering en de invoering van de vierdagenweek.

- 3) De Raad gaat akkoord met de in het wetsontwerp voorziene bijkomende vrijstelling van de startbaanverplichting voor ondernemingen die een geleidelijke afbouw van het personeelsbestand hebben gekend. Wat de verdere uitvoering betreft kan de Raad niet akkoord gaan met de vereiste om niet langer beroep te mogen doen op brugpensioen. De Raad stelt dan ook voor om in artikel 38 van het ontwerp van koninklijk besluit deze vereiste in § 2, evenals in het laatste streepje van § 4 van het nieuwe artikel 7 bis te schrappen.
- 4) De Raad verwijst voor andere technische opmerkingen mbt de teksten van het wetsontwerp naar de bijlage bij dit advies.

3. Met betrekking tot de drempel

De Raad stelt vast dat het ontwerp van koninklijk besluit de drempel zowel in de structurele vermindering als in de doelgroepen vastlegt op 33%. Hij verwijst dienaangaande naar wat dienaangaande verder is gesteld.

C. Standpunt van de Raad met betrekking tot de aandachtspunten opgenomen in de begeleidende brief bij de adviesaanvraag

De Raad heeft enerzijds een antwoord geformuleerd met betrekking tot de vragen die de ministers in hun begeleidende brief hebben geformuleerd en anderzijds een aantal opmerkingen gemaakt met betrekking tot de budgettraming die in de brief werd op genomen.

1. Antwoord op de vragen in de begeleidende brief

a. De Raad stelt vast op dat volgens de begeleidende brief :

“De vereenvoudiging van de plusplannen zorgt voor een overschrijding van 34 miljoen euro ten opzichte van het bestaande budget. Deze overschrijding wordt evenwel beperkt tot ongeveer 24 miljoen euro wanneer ook rekening gehouden wordt met de overheveling van de fiscale enveloppe naar de bijdrageverminderingen (afschaffing fiscale maatregel ten gunste van KMO's). Aan de sociale partners wordt gevraagd voorstellen te doen om het geheel van de plusplannen aan te passen, zodat binnen de voorziene budgettaire enveloppe wordt gebleven.”

De leden die de middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, zijn van oordeel dat het cijfer van het budget om volgende redenen een zware overschatting is:

Vooreerst wordt er een extrapolatie gedaan alsof iedereen die in 2002-2003 personeel heeft aangeworven de vermindering van 1000 euro zou krijgen. Dit is een ernstige overschatting daar uit cijfers blijkt dat onder de huidige voorwaarden maar 37 % van de doelgroep zijn vermindering zal verkrijgen.

Anderzijds is niet zeker of bij de simulaties men al dan niet er vanuit gaat dat iedereen aangeworven in 2002 en 2003 nog de volledige 1000 euro zou krijgen.

Naast de budgettaire opmerkingen zijn deze leden het ook ten gronde oneens met de gevraagde oefening.

Zij verwijzen daarbij naar het door alle sociale partners en door de regering aanvaarde Herenakkoord waar duidelijk voorzien werd in een specifieke KMO-cluster. Hierbij werd overeengekomen dat er geen budgettaire verschuivingen werden teweeggebracht tussen de enveloppe bestemd voor de structurele lastenverlaging en de enveloppes voor de doelgroepmaatregelen waardoor het een budgettaire neutrale operatie moet blijven.

Voor de leden die de middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, is het dan ook noodzakelijk dat de filosofie en de logica van de bestaande systemen (stimulans van tewerkstelling bij zéér kleine bedrijven) onverkort behouden blijft.

Dit kadert ook volledig in de Europese richtsnoeren en nationale actieplannen daar waar het gaat over stimuleren van de activiteitsgraad.

Volgens de leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, houdt de berekening van de RSZ geen overschatting in omdat de RSZ bij haar berekening niet uitgegaan is van een verhoging van 37 % tot 100 %, maar van een verdubbeling.

Daarnaast zijn de situaties waarvan uitgegaan wordt dezelfde in het berekeningsjaar (2002) als in het toekenningsjaar (2004). In beide gevallen wordt ervan uitgegaan dat de berekening gebeurt vanaf de datum waarop de werknemer werd aangeworven en niet alle werkgevers eerste werkgevers worden op 1 januari maar in de loop van het jaar.

Zij wijzen er voorts op dat in het Herenakkoord voor alle doelmaatregelen uitgegaan werd van de huidige budgettaire enveloppes en dus ook voor de KMO-cluster.

Zij herinneren eraan dat in het voorstel van de sociale partners de voorwaarde om zich te wenden tot bepaalde categorieën van werkzoekenden kon worden opgeheven, op voorwaarde dat dit binnen de budgettaire enveloppe bleef voor de plusplannen. Zonder zich over de wenselijkheid uit te spreken wijzen zij erop dat indien binnen de budgettaire enveloppe moet gebleven worden er mathematisch maar twee mogelijkheden voor handen zijn namelijk ofwel de plus twee en plus drieplannen afschaffen, ofwel de laatste periode van de plus één plannen afschaffen en de eerste periode voor de plus tweeplannen behouden.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen met uitzondering van de leden die de middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, stellen vast dat de meerkosten van het vrijgeven van de voorwaarde dat voor de korting voor de plusplannen enkel bepaalde werknemers in aanmerking komen moeilijk precies zijn in te schatten.

Zij wijzen er evenwel op dat het laten vallen van deze voorwaarde en de meerkosten moeten worden gecompenseerd binnen het deelbudget van de plusplannen, zoals dit was afgesproken.

Daarnaast stellen zij vast dat onder de sociale partners afgesproken werd dat het laten vallen van deze voorwaarde en de meerkosten die dat met zich meebrengt, moeten worden gecompenseerd binnen het deelbudget van de plusplannen.

Gezien echter de onduidelijkheid over de concrete invulling van de 71 miljoen euro, wensen zij zich voorlopig niet definitief te positioneren.

- b. De Raad merkt op dat in de begeleidende brief het volgende is opgenomen :

“In het kader van de Startbanen wordt aan laaggeschoolde jongeren een bijdragevermindering toegekend. Vandaag wordt laaggeschoold gedefinieerd als hoogstens een diploma lager secundair onderwijs. Aan de sociale partners wordt gevraagd of rekening houdend met de werkloosheidspercentages per scholingsgraad (bvb. hoger algemeen vormend secundair) deze definitie niet beter zou aangepast worden.”

De Raad is van oordeel dat voor een dergelijke aanpassing een ernstig voorbereidend onderzoek noodzakelijk is o.a. mbt het aantal jongeren met welke diploma's en de kostprijs van de uitbreiding.

Hij wenst dit dan ook verder te bespreken en in te passen in de verdere werkzaamheden.

- c. De Raad stelt vast dat in de begeleidende brief aan de sociale partners gewezen wordt op volgend aandachtspunt :

“In het kader van de arbeidsduurvermindering wordt de huidige langdurige maar lage mindering omgezet naar een kortere periode met een hogere bijdragevermindering van 400 euro per kwartaal. Deze omzetting is zo gebeurd dat binnen de totale enveloppe aan arbeidsduurvermindering dit budgetneutraal is. Op jaarbasis echter is er wel een budgettaire impact. Zo kost de huidige bijdragevermindering van 38 naar 37 uur - naast de eenmalige premie - 250 euro per jaar (gedurende 10 jaar). In het vereenvoudigde voorstel is er echter een jaarkost van 1600 euro (doch slechts gedurende 2 jaar). Aan de sociale partners wordt gevraagd, indien zij akkoord gaan met dit voorstel, om rekening te houden bij hun voorstellen met deze kost in de beschikbare marge (zie verder) bij de doelgroepverminderingen.”

De Raad stelt vast dat de vertegenwoordigers van de kabinetten en de RSZ zelf antwoord hebben gegeven op voormelde vraag, aangezien zij meegedeeld hebben dat de RSZ bij de simulaties die hij heeft uitgewerkt voor de budgetraming, reeds rekening gehouden heeft met de nieuwe regeling inzake de collectieve arbeidsduurverkorting, zodat de jaarkost niet meer moet aangerekend worden in het kader van de beschikbare enveloppe van 71 miljoen euro voor de doelgroepen.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen, wijzen erop dat de regering reeds een voorafname heeft gedaan op de beschikbare marge voor de doelgroepen en dat deze marge bijgevolg hoger zou liggen indien de arbeidsherverdelende maatregelen niet in vereenvoudigingsoperatie zouden opgenomen zijn.

De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, herhalen dat de globale kost van de omzetting budgetneutraal is.

Zij wijzen er ook opnieuw op dat in de bestaande regeling de premies voor de collectieve arbeidsduurvermindering kunnen gecumuleerd worden met alle andere verminderingen voor de doelgroepen, terwijl in de nieuwe regeling dit niet meer mogelijk is. Op midden lange termijn betekent dit dus een besparing.

Met betrekking tot de kostprijs van de vierdagenregeling stelt de Raad vast dat er volgens de kabinetsvertegenwoordigers hieromtrent geen berekeningen werden gemaakt aangezien het hier slechts gaat om een tweetal werknemers.

- d. De Raad stelt vast dat in de begeleidende brief volgende vraag gesteld wordt : “In het kader van de collectieve arbeidsduurvermindering is de bijdragevermindering op dit ogenblik gekoppeld aan de voorwaarde dat de werkgever de wijziging in het arbeidsreglement opgemaakt ter uitvoering van de arbeidsduurvermindering op de juiste manier heeft aangegeven bij de sociale inspectiediensten. De vraag wordt gesteld of een dergelijke band dient behouden te blijven (overtredingen op arbeidsreglement worden reeds op passende wijze gesanctioneerd) “

De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, zijn er mee akkoord om van zodra het arbeidsreglement gewijzigd is, de specifieke voorafgaandelijke procedure van aangifte aan de inspectiediensten niet meer als voorwaarde te stellen voor de bijdragenvermindering aan de werkgever, aangezien overtredingen op arbeidsreglement reeds op een passende wijze worden gesanctioneerd.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen zijn van mening dat wat de maatregelen betreft waarover onder sociale partners wel een consensus bestond de regeling zo gebruiksvriendelijk als mogelijk moet zijn. Zo betreuren zij bijvoorbeeld de te absolute sanctie bij het niet hebben van een startbaankaart en verwijzen daarbij naar voorgestelde aanpassingen dienaangaande met betrekking tot de werkkaart.

Zij vestigen er ook de aandacht op dat er in het wetsontwerp nog andere bepalingen zijn opgenomen waarin een dubbele bestraffing wordt voorzien zoals in de artikelen 5 en 32. In de optiek van vereenvoudiging zou ook in deze bepalingen de dubbele bestraffing kunnen opgeheven worden.

- e. De Raad stelt vast dat in de begeleidende brief de aandacht van de sociale partners gevraagd wordt omtrent het volgende: “In het kader van de vereenvoudiging werd de op dit ogenblik in de structurele lastenverlaging bestaande regel, die inhoudt dat onvolledige prestaties van minder dan 33 % per kwartaal geen recht geven op een bijdragevermindering, ook van toepassing gemaakt op de doelgroepverminderingen. De sociale partners hebben echter zelf in het verleden reeds terecht opgemerkt dat deze 33% regel soms ongewilde neveneffecten heeft, bijvoorbeeld voor voltijdse prestaties die in de loop van het kwartaal aanvangen of eindigen. Er worden aan de sociale partners terzake dan ook voorstellen gevraagd. “

De Raad wijst erop dat de sociale partners in hun voorstel ermee akkoord waren om een geharmoniseerde drempel voor de basiskorting en de doelgroepkorting te voorzien omdat dit een mogelijke verdere vereenvoudiging inhield.

Ze stelden voor de proportionalisering van de korting voor om te vertrekken van het gekend systeem van de structurele vermindering.

Evenwel deden ze over de concrete invulling in 2004 van afwijkingen inzake de drempel geen uitspraak en dient, onverminderd de principes en evenwichten uit het Herenakkoord, nog nader overleg te worden gepleegd in het licht van de kosten ervan, de beschikbare budgettaire mogelijkheden en de andere mogelijke bestedingen (zoals de verdere evolutie basiskorting en gelijkschakeling loongrens).

De Raad heeft kennis van genomen van een aantal berekeningen van de RSZ om de drempel van 33 % te verlagen tot een aantal percentages.

Hij stipt voorts aan dat er zich drie situaties kunnen voordoen waar de drempel van 33 % neveneffecten kan hebben namelijk :

- wanneer de werknemer in de laatste maand van het kwartaal voltijds wordt aangeworven en daardoor niet aan de 33% komt;
- wanneer de werknemer over het kwartaal verspreid een aantal dagen werkt maar in het totaal niet aan 33 % komt, zoals interimwerknemers;
- wanneer de werknemer werkt in een arbeidsregime waarvoor een afwijking op de een derde regel werd toegestaan.

In het licht van de bijkomende brief van de Minister wenst de Raad de problematiek van de drempel verder te onderzoeken en hieromtrent nog bijkomende gegevens in te zamelen.

- f. De Raad stelt tenslotte vast dat in de begeleidende brief volgende passage werd opgenomen : "Verder wordt aan de sociale partners gevraagd om een timing aan te geven waarbinnen ze aan volgende knelpunten in het kader van de bijdrageverminderingen voorstellen van oplossingen kunnen aanreiken:

- de categorieën van werkzoekenden en inactieven zijn vaak verschillend van doelgroep- tot doelgroepmaatregel. Aan de sociale partners wordt gevraagd om hier meer eenvormigheid in te brengen;
- in het kader van de 3%-verplichting bij de startbanen kunnen de werkgevers vandaag de bij hen tewerkgestelde uitzendkrachten niet mee verrekenen. Aan de sociale partners wordt gevraagd om een voorstel uit te werken hoe, onder welke voorwaarden en volgens welk tijdschema uitzendkrachten meegeteld kunnen worden in het aantal jongeren dat voor de startbaanverplichting in aanmerking komt;
- voor wat de uitbetaling van de geactiveerde uitkering (werkloosheidsuitkering of leefloon) betreft wordt aan de sociale partners gevraagd, voor zover dit geen bevoegdheidsprobleem oplevert, om concrete voorstellen te doen opdat de uitbetaling aan de werkgever zelf zou kunnen gebeuren (oprichting van een interUI, naar analogie met het intermutualistisch college in de ziekteverzekering) .”

Met betrekking tot dit laatste punt, willen de leden die de middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, vermijden dat de geest van de activering verloren gaat.

Doordat de werknemer zijn inkomen kan blijven genieten, blijkt – ook in het kader van de nationale actieplannen en de doelstelling van Lissabon – dat passieve vervangingsinkomens actief aangewend worden om werkgelegenheid te scheppen.

De leden die de middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, zijn er dan ook voorstander van om het systeem als zodanig te behouden daar dit gekend is bij de kmo-werkgevers.

Zij willen vooral vermijden dat een systeem wordt gecreëerd naar analogie met het betaald educatief verlof. Het kan voor hen niet dat de werkgevers hun tewerkstellingsmaatregel moeten pré financieren zonder zeker te weten wanneer de overheid tussenkomt.

De Raad, met uitzondering van de leden die de middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, deelt mee dat hij bereid is de kwestie van de uitbetaling van de geactiveerde uitkering (werkloosheidsuitkering of leefloon) verder te bespreken in het kader van de RVA.

In het licht van de bijkomende brief van de Minister neemt de Raad zich voor om bij de verdere besprekingen volgend tijdschema te volgen:

- in eerste instantie de problematiek van de verschillende statuten inzake alternerend leren, industrieel leercontract, leerlingen in een middenstandsopleiding enz. (zie hoger);
- in tweede instantie de problematiek van de verdere harmonisatie onder meer in de categorieën van de werkzoekenden en inactieven die gelijk gesteld worden met langdurig werkzoekenden;
- in derde instantie het probleem van het meetellen van de uitzendkrachten in het aantal jongeren dat voor de 3%-verplichting bij de startbanen in aanmerking komt.

2. Met betrekking tot het budgetraming in de begeleidende brief

De Raad neemt er kennis van dat in de brief vermeld wordt dat : “ De vereenvoudigingsvoorstellen en de volume-effecten zorgen voor een bijkomende kost in de structurele lastenverlaging van 72,72 miljoen euro. De regering besliste dat hiervoor de nodige middelen zullen voorzien worden.”

De Raad stelt vast dat voor een bijkomende kost in de structurele lastenverlaging van 72,72 miljoen euro de regering beslist heeft dat in de nodige middelen zal worden voorzien.

De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, merken op dat de regering bijgevolg degelijk in deze middelen moet voorzien en dat deze niet mogen gecompenseerd worden ten laste van het sociaalzekerheidsstelsel voor werknemers.

De Raad stelt tenslotte vast dat de brief het volgende is opgenomen :

"Binnen de totale doelgroepenveloppe in het vereenvoudigingsvoorstel blijft 36,90 miljoen euro ongebruikt ten opzichte van de bestaande doelgroepmaatregelen. Daarbij komt dat de vereenvoudigingsvoorstellen voor de plusplannen de huidige deelenvolpe met 34 miljoen euro overschrijden. Wanneer deze overschrijding met 34 miljoen wordt weggewerkt (zie hoger), dan ontstaat er een beschikbare ruimte van 71 miljoen € ter versterking van het werkgelegenheidsbeleid voor doelgroepen."

De Raad neemt er akte van dat volgens de kabinetsvertegenwoordigers de beslissingen die genomen werden in het kader van de begroting voor 2003 geen invloed hebben op de beschikbare marge voor 2004 van 71 miljoen euro voor de doelgroepen.

De Raad deelt tenslotte mee dat hij zijn voorstellen tegen eind december 2002 zoals in de bijkomende brief van de Minister gevraagd, zal overmaken.

Bijlage bij advies nr. 1.417 van 23 oktober 2002 - Technische opmerkingen

De Raad wijst erop dat hij een technisch onderzoek heeft gewijd aan het ontwerp van wet betreffende de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen en het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van ... betreffende de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen, zowel in de versie die bij de adviesaanvraag was gevoegd als in een aangepaste versie.

I. ONTWERP VAN WET

A. Artikel 6

De Raad constateert dat de tweede zin van artikel 6 van het oorspronkelijke ontwerp van wet als volgt luidt : "De werkgever moet de stukken tot staving van het recht op de doelgroepvermindering bijhouden en moet ze op vraag van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid aan deze dienst kunnen overmaken zolang de verjaringstermijn, als bedoeld in artikel 42 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, voor hem nog niet verstreken is."

Hij vindt de laatste woorden van deze bepaling niet passend en constateert dat de nieuwe versie beter is in die zin dat de stukken aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid moeten worden overgemaakt "gedurende de verjaringstermijn ...".

B. Artikel 9

De Raad merkt op dat artikel 9 van het ontwerp van wet handelt over het bedrag van de structurele vermindering en dat de oorspronkelijke bepaling niet voorziet in de mogelijkheid van indexering voor categorie 3, d.i. de tewerkstellingen in de hoedanigheid van werknemer bij een werkgever behorende tot het paritair comité voor de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen.

Hij constateert dat deze mogelijkheid werd opgenomen in de nieuwe versie van het ontwerp van wet.

C. Artikel 13, 2°

De Raad constateert dat in artikel 13, 2° van de nieuwe versie van het ontwerp van wet in de Nederlandse tekst "werkgevers" moet staan in plaats van "wergevers".

D. Artikel 33

De Raad constateert dat paragraaf 2 van artikel 33 van het ontwerp van wet in de beide versies het middel bepaalt aan de hand waarvan wordt geattesteerd dat de jongere voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een startbaanovereenkomst en dat hij al dan niet een laaggeschoolde jongere is.

Hij constateert dat aan het eind van de laatste alinea van die bepaling in de Nederlandse tekst het woord "startbaankaart" moet staan in plaats van "werkkaart".

II. ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT

De Raad zal het ontwerp van koninklijk besluit later aan een technisch onderzoek onderwerpen.
